

Nedjelja Božjega milosrđa

U 2. vazmenu nedjelju, odnosno prve nedjelje nakon Uskrsa, slavi se Nedjelja Božjeg milosrđa.

Pobožnost se Božjem milosrđu razvila na temelju poruka koje je u svojim viđenjima primala poljska redovnica sv. Faustina Kowalska (25. 8. 1905. – 5. 10. 1938.), a kao njezin poseban štovalac, sv. papa Ivan Pavao II. proglasio je Nedjelju Božjeg milosrđa svetkovinom za cijelu Crkvu 30. travnja 2000. god. Tog je dana bila 2. vazmena nedjelja, jednako kao i 8. travnja 1993. god., kada ju je proglasio blaženom, a dosljedno Isusovoj poruci koju je svetica primila, određeno je da se Nedjelja Božjeg milosrđa slavi upravo u nedjelju nakon Uskrsa.

Naime, u Dnevniku svete Faustine stoji i ovo:

“Želim da svetkovina milosrđa bude utočište i zaklon svim dušama, osobito bijednim grješnicima. Toga su dana otvorene nutrine milosrđa mogega i ja izlijevam čitavo more milosti na duše koje se približe izvoru mogega milosrđa. Duša koja pristupi ispovijedi i sv. pričesti zadobit će potpuni oprost od grijeha i kazni. Neka se nijedna duša ne boji meni približiti, makar joj grijesi bili crveni kao skerlet. Svetkovina milosrđa izvire iz moje nutrine i želim da se slavi u prvu nedjelju po Uskrsu“.

22. veljače 1931. god. sv. Faustina je doživjela mistično iskustvo u kojemu je vidjela Milosrdnoga Isusa iz čijeg srca izlaze dvije zrake – crvena i bijela, i koji joj povjerava zadaću da se naslika i štuje takva slika i na takav način pokrene pobožnost Božjem milosrđu.

Slika Božjeg milosrđa tako prikazuje Isusa s podignutom desnom rukom na blagoslov, a iz lijeve se njegove ruke prelijevaju crvena i bijela zraka, koje simboliziraju krv i vodu koje su potekle iz Isusova probodena srca na križu. Njihovo širenje označava prelijevanje Božjega milosrđa na cijeli svijet. Ispod slike piše “Isuse, ja se uzdam u tebe”.

Riječ je, dakle, o pobožnosti koja ima za cilj po molitvi i drugim oblicima duhovnosti isprositi milost i ljubav Božju za cijeli svijet. Prema obećanjima danima sv. Faustini, Krist je posebno preporučio da se snažno moli svakodnevno u 15 sati, u vrijeme njegove smrti, odnosno u vrijeme najveće Božje milosti koja se izlila na svijet.

Poseban oblik te pobožnosti je molitva krunice Božjeg milosrđa, koja se moli na običnoj krunici, ali s posebnim zazivima ...

www.vjeraidjela.hr

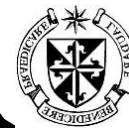
Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. X Broj 22 (455), 19. travnja 2020.

KRALJICA

NEDJELJA BOŽJEGA MILOSRĐA

OPRIJETI SE SMRTI

Gospodine, u tvojoj ruci svijet se mijenja.

Ti kažeš: Ja sam uskrsnuće i život i sve se pred našim očima mijenja.

Naša zemlja, poprište mržnje postaje tvojim kraljevstvom, područjem tvoga djelovanja.

Naša radost, koja brzo prolazi, postaje nam početkom vječne radosti, časak sreće, znakom vječne punine i slobode.

Nije smrt naš spasitelj, jer ona donosi svršetak. Naš Spasitelj si ti koji daješ početak.

U tebi se borio život protiv smrti.

Po nama mora doći život tamo gdje je smrt, jer mi smo tvoji.

Reci i nama: Lazare, iziđi van! Ova je zemlja naš grob. Naše vlastito biće naš je grob. Reci riječ i mi ćemo živjeti!

Iz Djela apostolskih – (Dj 2, 42-47):

Braća bijahu postojana u nauku apostolskom, u zajedništvu, lomljenju kruha i molitvama. Strahopoštovanje obuzimaše svaku dušu: apostoli su činili mnoga čudesa i znamenja. Svi koji prigriše vjeru bijahu združeni i sve im bijaše zajedničko. Sva bi imanja i dobra prodavali i porazdijelili svima kako bi već tko trebao. Svaki dan bi jednodušno i postojano hrlili u Hram, u kućama bi lomili kruh te u radosti i prostodušnosti srca zajednički uzimali hranu hvaleći Boga i uživajući naklonost svega naroda. Gospodin je pak danomice zajednici pridruživao spasenike.

Iz Prve poslanice Petra apostola – (1 Pt 1, 3-9):

Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista koji nas po velikom milosrđu svojem uskrsnućem Isusa Krista od mrtvih nanovo rodi za životnu nadu, za baštinu neraspadljivu, neokaljanu i neuvelu, pohranjenu na nebesima za vas, vas koje snaga Božja po vjeri čuva za spasenje, spremno da se objavi u posljednje vrijeme. Zbog toga se radujete, makar se sada trebalo malo i žalostiti zbog različitih kušnja: da prokušanost naše vjere – dragocjenija od propadljivog zlata, koje se ipak u vatri kuša – stekne hvalu, slavu i čast o Objavljenju Isusa Krista. Njega vi ljubite iako ga ne vidjeste; u njega, iako ga još ne gledate, vjerujete te klikćete od radosti neizrecive i proslavljene što postigoste svrhu svoje vjere: spasenje dušâ.

Iz Evandjelja po Ivanu – (Iv 20, 19-31):

Kad bi uvečer toga istog dana, prvog u tjednu, dok su učenici u strahu od Židovâ bili zatvorili vrata, dođe Isus, stane u sredinu i reče im: «Mir vama!» To rekavši pokaza im svoje ruke i bok. I obradovaše se učenici vidjevši Gospodina.

Isus im stoga ponovno reče: «Mir vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas.»

To rekavši, dahne u njih i kaže im: «Primate Duha Svetoga. Kojima otpustite grijeha, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im.»

Ali Toma zvani Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bijaše s njima kada dođe Isus. Govorili su mu dakle drugi učenici: «Vidjeli smo

Gospodina!» On im odvrati: «Ako ne vidim na njegovim rukama biljeg čavala i ne stavim svoj prst u mjesto čavala, ako ne stavim svoju ruku u njegov bok, neću vjerovati.»

I nakon osam dana bijahu njegovi učenici opet unutra, a s njima i Toma. Vrata bijahu zatvorena, a Isus dođe, stade u sredinu i reče: «Mir vama!»

Zatim će Tomi: «Prinesi prst ovamo i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne budi nevjeran nego vjeran.» Odgovori mu Toma: «Gospodin moj i Bog moj!» Reče mu Isus: «Budući da si me vidio, povjerovao si. Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju!»

Isus je pred svojim učenicima učinio i mnoga druga znamenja koja nisu zapisana u ovoj knjizi. A ova su zapisana da vjerujete: Isus je Krist, Sin Božji, i da vjerujući imate život u imenu njegovu.

Vjerodostojnost vjere

Ove nedjelje pred sobom imamo izvještaj Ivana evanđelista u kojem opisuje strah koji je bio ovladao apostolima zbog događaja osude i smrti njihovog Učitelja. Apostoli su se ustrašili zbog predviđanja kako će i oni biti slično proganjeni i likvidirani od političkih i religijskih vlasti. U takvoj psihozi strepnje za vlastite živote pojavljuje im se uskrsli Učitelj. On ih želi osloboditi straha. Pokazuje im se kao pobjednik najvećeg ljudskog neprijatelja – smrti. On ih ne prekorava, već ih pozdravlja: «Mir vama!» Toma apostol želi učvrstiti svoju vjeru identifikacijom Učiteljevih rana koje je zadobio kod razapinjanja. Uskrsli Isus to dopušta, ali mu i reče: «Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju!». Nama vjernicima ovog vremena te Isusove riječi trebale bi probuditi i jače učvrstiti svijest kako smo pozvani preporoditi se, uskrsnuti i ujedno ne prestati biti ljudi. To nam teško ide u glavu. U toj vjeri trebamo sazrijevati. Ako se sada otvorimo Kristu i ako ga prihvaćamo, onda je logično da time ujedno postajemo i dionici njegova uskrsnuća. Ima ljudi koji se ponašaju slično sumnjivom Tomi pa s pravom od nas vjernika najprije traže «ožiljke rana» zadobivenih u zauzimanju za čovječniji svijet, kako bi tek nakon toga mogli izjaviti kako su u nama otkrili prave vjernike uskrsnuća.

Fr. Ivo Martinić, "BOG GOVORI LJUDSKI"